

stemmelse vil være et virksomt Middel til at generhverve den Prestige, det danske Smør i den senere Tid, navnlig i det sidste Aarstid, er i Færd med at tabe paa det engelske Marked. Jeg føler mig overbevist om, at en saadan Bestemmelse vil bidrage sit til at styrke Tilliden til det Produkt, der er langt vor vigtigste Udførselsvare, og derigennem om end maaske ikke afværge saa dog i alt Fald udskyde den Katastrofe, som vil ramme det danske Landbrug og derigennem hele det danske Samfunds Økonomi, om vore Produkter dreves ud af det engelske Fedevaremarked til Fordel for fremmede Landes Produkter. Det forekommer mig, at man ikke har Ret til at afvise et saadant Middel, naar det virkelig kan blive effektivt, og naar det tilmed, som jeg senere skal paa-vise, vil volde det danske Mejeribrug saa overmaade ringe en Gene, som det i Virkeligheden vil.

Det er Formaalet med dette Stykke Lovgivningsarbejde, som der staar i Betænkningen, at opnaa „yderligere Betyggelse for vort Smørs Stilling paa det udenlandske Marked“. Jeg skal ikke komme ind paa de Klager, der i det sidste halve Aarstid have lydt fra engelske handlende over det danske Smørs Kvalitet, og heller ikke paa Spørgsmaalet om Klagernes Berettigelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Klager særlig gennem den Fortolkning, de have faaet af Konsulent Faber, have gjort saa stærkt et Indtryk, at man herhjemme har faaet en tydelig Forstaaelse af det foruroligende i Situationen og vil gøre alvorlige Bestræbelser for at undgaa en Gentagelse. Jeg vil stærkt betone, at her er det ikke nok at arbejde vort Produkt op til den Kvalitet, som for Aar tilbage gav det dets høje Renommé, men vi maa videre frem, naa til en endnu højere Kvalitet, hvis vi ville hævde vor Position og holde os i Konkurrencen. Her gælder det i højere Grad end paa noget andet Omraade, at Stilstand er Tilbagegang og faar de skæbnesvangreste Konsekvenser. Det er jo en Kendsgerning, som enhver, der nogenlunde nøje har fulgt den engelske Handelsstatistik, er fuldt paa det rene med, at Konkurrencen her er overmaade skarp og bliver det mere og mere fra Aar til Aar. Den truer fra forskellige Sider. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) henviste til Margarineproduktionen. Jeg læste i et Blad fornylig, at man alene fra to engelske Margarinefabrikker, som bære en dansk Fabrikants Navn, hver Uge producerer 1,100 Tøns, det vil sige i Aarets

Løb nøjagtig to Trediedele af hele den danske Smørekseport til England. Der er neppe Tvivl om, at Faren fra Margarinens i Tidens Løb vil gøre sig stærkt gældende. Men endnu nærmere ind paa Livet have vi den Fare, som truer vort Smør fra fremmede Lande, og det er jo især Smørret fra Irland, Australien og Ny Zeeland, der i de sidste Aar danner en alvorlig Konkurrence.

Fra Irland er der i et officielt Aktstykke, som er blevet Udvalget forelagt, oplyst, at der i Aarene 1904—08 gennemsnitlig er blevet ført 808,735 Ctw. over til England og Skotland. Det er næsten halvt saa meget som den danske Tilførsel. Og Tilførselen fra Irland har i de to Aar som ere forløbne siden, sikkert været stærk Stigning, saaledes at det irske Smør i mange Egne af Vestengland, Nordengland og Skotland allerede har trængt de danske Smør ud fra Markeder, som de tidligere sad inde med. Det er ikke alene Kvantiteten, men ogsaa Kvaliteten, der er saa voldsomt stigende. Jeg har beregnet Gennemsnittet af de officielle Priser paa en Ctw. irsk Smør og fundet, at den for de 5 Aar 1895—99 var 89 sh. 9 d., i de næste 5 Aar 94 sh. 11 d., i de følgende 5 Aar, 1905—09, 101 sh. 4d. Det er en Stigning paa 11 sh. 7 d. der saaledes er indtraadt. Det bedste irske Smør, Creamery Butter, noteres til Priser, der ligger lige klods op ad Priserne paa dansk Smør. Og hvor energisk man i Irland arbejder paa at forbedre Kvaliteten, ville ærede Medlemmer faa et Indtryk af ved at blad i Bilagene til den foreliggende Betænkning. Det irske Smør er Sommersmør. Modsatning til den danske Tilførsel, der er karakteriseret ved nogenlunde konstante Kvantiteter. I Modsatning hertil optræder det irske Smør kun i større Mængder paa det engelske Marked i Tiden fra April—Maj til hen i Efteraaret, men det tomm Rum, der paa denne Maade opstaar i Vinterhalvaaret med dettes Tendens til stigende Priser, bliver i de senere Aar udfyldt af Tilførsel fra vore Antipoder Australien og Ny Zeeland, hvor de jo have Sommer, naar vi have Vinter. Og det er voldsomt stigende Kvantum, som kommer derfra. I 1909 kom der fra Victoria, Ny Sy Wales, Queensland og Ny Zeeland 663,20 Ctw. til England, men i det næste Aar er det steget til 1,001,767 Ctw., en Stigning med 338,567 Ctw. i et Aar samtidig med at Indførselen fra Danmark er formindsket med 37,936 Ctw. Ogsaa for det australske og ny-zeelandske Smørs Vedkom-